

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator														
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ברכות-מי שמתו																
מימרא																
אמאי? לימא: אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה'.													כ.			
שאני התם, דכתיב ולאחותו												!	◇	כ.		
וליגמר מינה												!		כ.		
שב ואל תעשה שאני.												!	◇	כ.		
מאי שנא ראשונים דאתרחיש להו ניסא, ומאי שנא אנן דלא מתרחיש לן ניסא? אי משום תנווי - בשני דרב יהודה כולי תנווי בנויקין הוה, ואנן קא מתנינן שיתא סדרן וכי הוה מטי רב יהודה בעוקצין האשה שכובשת ירק בקדרה ואמרי לה זיתים שכבשן בטרפיהן טהורים אמר: הויות דרב ושמואל קא חזינא הכא, ואנן קא מתנינן בעוקצין תליסר מתיבתא ואילו רב יהודה, כי הוה שליף חד מסאניה - אתי משרא, ואנן קא מצערינן נפשין ומצוה קא צוחינן - ולית דמשגת בן	רב פפא לאביי:												^	◇	כ.	
קמאי הו קא מסרי נפשיהו אקדושת השם, אנן לא מסרינן נפשין אקדושת השם.	אמר ליה: [אביי]												!	◇	כ.	
כי הא דרב אדא בר אבהו חזייה לההיא כותית דהות לבישא כרבלתא בשוקא, סבר דבת ישראל היא, קם קרעיה מינה אגלאי מילתא דכותית היא, שיימוה בארבע מאה זוזי.	[רב אדא בר אבהו]												O	!	◇	כ.
אמר לה: מה שמך?													O	!	כ.	
אמרה ליה: מתון.													O	!	כ.	
אמר לה: מתון מתון ארבע מאה זוזי שויא.	[רב אדא בר אבהו]												O	!	כ.	
רב גידל הוה רגיל דהוה קא אוזיל ויתיב אשערי דטבילה, אמר להו: הכי טבילו והכי טבילו.	[רב גידל]												O	◇	כ.	
אמרי ליה רבנן: לא קא מסתפי מר מיצר הרע?													O		כ.	
אמר להו: דמיין באפאי כי קאקי חיורי.	[רב גידל]												O		כ.	
רבי יוחנן הוה רגיל דהוה קא אוזיל ויתיב אשערי דטבילה, אמר: כי סלקן בנות ישראל ואתיין מטבילה מסתכלן בי, ונהווי להו זרעא דשפירי כותי.	[רבי יוחנן]												O	◇	כ.	
אמרי ליה רבנן: לא קא מסתפי מר מעינא בישא?													O		כ.	
אמר להו: אנא מזרעא דיוסף קא אתינא, דלא שלטה ביה עינא בישא, דכתיב: (בראשית מ"ט) בן פורת יוסף בן פורת עלי עין	[רבי יוחנן]												O		כ.	
אל תקרי עלי עין אלא עולי עין.	ואמר רבי אבהו:												■		כ.	
מהכא: (בראשית מ"ח) וידגו לרב בקרב הארץ מה דגים שבים מים מכסין עליהם ואין עין הרע שולטת בהם - אף זרעו של יוסף אין עין הרע שולטת בהם.	[רבי יוסי ברבי חנינא]												■		כ.	
ואי בעית אימא: עין שלא רצתה לזון ממה שאינו שלו - אין עין הרע שולטת בו.													■		כ.	
נשים ועבדים וקטנים פטורין מקריאת שמע ומן התפילין, וחייבין בתפילה ובמוזוה ובברכת המזון.														■	כ.	
קריאת שמע														■	כ.	
פשיטא מצות עשה שהזמן גרמא הוא, וכל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות														!	כ.	
מהו דתימא: הואיל ואית בה מלכות שמים - קמשמע לן.														!	כ.	
ומן התפילין														■	כ.	
פשיטא														!	כ.	
מהו דתימא: הואיל ואתקש למזוזה - קמשמע לן.														!	כ.	
וחייבין בתפלה														■	כ.	
דרחמי נינהו.														!	כ.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	א
ברכות-מי שמתו	מימרא												כ:
מהו דתימא: הואיל וכתוב בה (תהלים נ"ה) ערב ובקר וצהרים, כמצות עשה שהזמן גרמא דמי - קמשמע לן.												!	כ:
ובמזוזה													כ:
פשיטא												!	כ:
מהו דתימא: הואיל ואתקש לתלמוד תורה - קמשמע לן.													כ:
ובברכת המזון													כ:
פשיטא													כ:
מהו דתימא: הואיל וכתוב (שמות ט"ז) בתת ה' לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע, כמצות עשה שהזמן גרמא דמי - קמשמע לן.													כ:
נשים הייבות בקדוש היום דבר תורה.	רב אדא בר אהבה:												כ:
אמאי? מצות עשה שהזמן גרמא הוא, וכל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות													כ:
מדרבנן.	אביי:												כ:
והא דבר תורה קאמך ועוד, כל מצות עשה נחייבינהו מדרבנן	אמר ליה רבא:												כ:
אמר קרא (שמות כ') זכור (דברים ה') ושומר - כל שישנו בשמירה ישנו בזכירה, והני נשי, הואיל ואיתנהו בשמירה - איתנהו בזכירה.	אלא אמר רבא:												כ:
נשים בברכת המזון, דאורייתא או דרבנן?	רבינא לרבא:												כ:
למאי נפקא מינה													כ:
לאפוקי רבים ידי חובתן. אי אמרת (בשלמא) דאורייתא - אתי דאורייתא ומפיק דאורייתא, ואי אמרת דרבנן - הוי שאינו מחוייב בדבר, וכל שאינו מחוייב בדבר - אינו מוציא את הרבים ידי חובתן.													כ:
מאי?													כ:
באמת אמרו: בן מברך לאביו, ועבד מברך לרבו, ואשה מברכת לבעלה אבל אמרו חכמים: תבא מארה לאדם שאשתו ובניו מברכין לו.	תא שמע:												כ:
אי אמרת בשלמא דאורייתא - אתי דאורייתא ומפיק דאורייתא, אלא אי אמרת דרבנן - אתי דרבנן ומפיק דאורייתא?													כ:
ולטעמיה, קטן בר חיובא הוא? - אלא, הכא במאי עסקינן - כגון שאכל שיעורא דרבנן, דאתי רבנן ומפיק דרבנן.													כ:
אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, כתוב בתורתך (דברים י') אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד, והלא אתה נושא פנים לישראל, דכתיב: (במדבר ו') ישא ה' פניו אליך. אמר להם: וכי לא אשא פנים לישראל? שכתבתי להם בתורה: (דברים ה') ואלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך, והם מדקדקים על עצמם עד כזית ועד כביצה.	דרש רב עזריא, זמנין אמר לה משמיה דרבי אמי וזמנין אמר לה משמיה דרבי אסי:												כ:
בעל קרי מהרהר בלבו ואינו מברך לא לפנייה ולא לאחרייה ועל המזון מברך לאחריו ואינו מברך לפניו.	[רבנן]												כ:
מברך לפנייהם ולאחרייהם.	רבי יהודה:												כ:
זאת אומרת: הרהור כדבור דמי. דאי סלקא דעתך לאו כדבור דמי, למה מהרהר?	רבינא:												כ:
אלא מאי הרהור כדבור דמי, יוציא בשפתין													כ:
כדאשכחן בסיני.													כ:
הרהור לאו כדבור דמי דאי סלקא דעתך הרהור כדבור דמי - יוציא בשפתין	רב חסדא:												כ:
אלא מאי - הרהור לאו כדבור דמי, למה מהרהר?													כ:
כדי שלא יהו כל העולם עוסקין בו והוא יושב ובטל.	רבי אלעזר:												כ:
ונגרוס בפרקא אחרינא													כ:

<p> disputants-חולקים ♦ ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת O מעשה-story </p> <p>מקרא-key:</p>	<p> statement-מימרא ■ ; challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה ■ </p>
---	---

ברכות-מי שמתו
מימרא
בדבר שהצבור עוסקין בו.

Talmud Navigator										
מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
רב אדא בר אהבה:									!	כ: